

Sygn. akt III A Ua 142/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisława Kubica
Sędziowie:	SSA Barbara Pauter (spr.) SSA Barbara Staśkiewicz
Protokolant:	Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o ubezpieczenie społeczne

na skutek apelacji W. S.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

z dnia 29 listopada 2011 r. sygn. akt VII U 1635/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni W. S. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 9 lipca 2011 r., ustalającej, że wnioskodawczyni jako osoba prowadząca działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresach od 3 kwietnia 2006 r. do 31 lipca 2007 r. oraz od 1 listopada 2007 r. do 31 marca 2009 r.

Wnioskodawczyni wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji jako niezgodnej z prawem i uznanie, że w okresie od 1 kwietnia 2008 r. do 31 marca 2009 r., podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu z tytułu umowy o pracę nakładczą i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że spełniła wszystkie elementy pracy nakładczej, którą wykonywała na rzecz firmy (...). Wyrokiem z dnia 29 listopada

2011 r. Sąd Okręgowy w Świdnicy odwołanie to oddalił i zasądził od wnioskodawczynie na rzecz organu rentowego kwotę 60,- zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sąd ten ustalił, że W. S. począwszy od dnia 3 kwietnia 2006 r. rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej w postaci pośrednictwa kredytowego i ubezpieczeniowego i z tego tytułu dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

W dniu 1 kwietnia 2008 r. wnioskodawczynie zawarła umowę o pracę nakładczą z firmą (...) - D. M. z siedzibą w W. na czas nieokreślony i została z tego tytułu zgłoszona przez płatnika składek do ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy o pracę nakładczą, wyrejestrowała się natomiast z obowiązkowych ubezpieczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. W ramach pracy nakładczej wnioskodawczynie powierzono prace polegające na przygotowaniu, kopertowaniu, adresowaniu i kolportażu kompletów reklamowych. Praca była wykonywana do dnia 31 marca 2009 r., po czym umowa została rozwiązana z w/w datą za porozumieniem stron.

Decyzją z dnia 9 sierpnia 2010 r., strona pozwana stwierdziła, że wnioskodawczynie z tytułu zawartej umowy o pracę nakładczą nie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu wypadkowemu w okresie od 1 kwietnia 2008 r. do 31 marca 2009 r.

Odwołanie od tej decyzji zostało oddalone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 25 stycznia 2011 r.

W okresie od 1 sierpnia 2007 r. do 31 października 2007 r., wnioskodawczynie podlegała ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w Centrum Doradztwa (...) C. G..

Zaskarżoną decyzją z dnia 07.09.2011 r. strona pozwana ustaliła obowiązkowe podleganie wnioskodawczynie ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresach od 3 kwietnia 2006 r. do 31 lipca 2007 r. i od 1 listopada 2007 r. do 31 marca 2009 r., jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą nie mającej ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. W uzasadnieniu decyzji strona pozwana powołując się na prawomocny wyrok Sądu wskazała, że wobec odmowy objęcia wnioskodawczynie obowiązkowym ubezpieczeniem rentowym i emerytalnym i dobrowolnym ubezpieczeniem wypadkowym z tytułu umowy o pracę nakładczą właściwym tytułem jej ubezpieczenia społecznego była prowadzona przez nią działalność gospodarcza.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za nieuzasadnione. Wnioskodawczynie w odwołaniu kwestionowała przesłanki dotyczące ustalenia obowiązku ubezpieczenia społecznego, które były przedmiotem rozpoznania Sądu w sprawie VII U 1581/10. Wnioskodawczynie domagała się uznania, że w okresie od 1.04.2008 r. do 31.03.2009 r. podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu zawartej umowy o pracę nakładczą. Powyższa okoliczność została w sposób jednoznaczny rozstrzygnięta prawomocnym wyrokiem tut. Sądu w sprawie VII U 1581/10. W postępowaniu tym Sąd ustalił, że okoliczności tak zawarcia przez wnioskodawczynię umowy o pracę nakładczą, jak i jej wykonywania w okresie od 1 kwietnia 2008 r. do 31 marca 2009 r. wskazują na zamiar obejścia przepisów o ubezpieczeniu społecznym i uznał, że wnioskodawczynie nie podlegała ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu. Skoro Sąd prawomocnym wyrokiem orzekł o zasadności decyzji wyłączającej wnioskodawczynię z ubezpieczenia z tytułu pracy nakładczej, to aktualnie wnioskodawczynie nie może kwestionować tej okoliczności i zarzut ten nie może być poddany ponownej ocenie Sądu w kolejnym postępowaniu. Zaskarżona decyzja jest zatem prawidłowa.

Wnioskodawczynie złożyła apelację od wyroku Sądu Okręgowego, domagając się jego zmiany i uznania, iż w okresie od 1 kwietnia 2008 r. do 31 marca 2009 r. podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu z tytułu umowy o pracę nakładczą i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

W uzasadnieniu apelacji wskazała w szczególności, że ustalenia w zakresie zawarcia umowy o pracę nakładczą w celu obejścia przepisów prawa zostały dokonane wyłącznie na podstawie subiektywnej oceny organu rentowego. Wnioskodawczynie zawierając umowę o pracę nakładczą spełniła wszystkie wymogi wynikające z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1975 r. w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą. Powinna zatem zostać objęta ubezpieczeniem z tego tytułu.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja wnioskodawczynie jest nieuzasadniona.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.) osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu.

W myśl art. 9 ust. 2, w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lutego 2009 r., osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z kilku tytułów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4-6 i 10 przysługiwało prawo wyboru tytułu ubezpieczenia. Osoba taka była objęta obowiązkowo ubezpieczeniami z tego tytułu, który powstał najwcześniej, mogła jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych tytułów lub zmienić tytuł ubezpieczenia.

Warunkiem jednak możliwości wyboru tytułu ubezpieczenia jest istnienie tego tytułu ubezpieczenia.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 25 stycznia 2011 r. Sąd Okręgowy w Świdnicy oddalił odwołanie W. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Oddział w W. z dnia 9 sierpnia 2010 r., odmawiającej objęcia wnioskodawczynie ubezpieczeniem społecznym z tytułu pracy nakładczej. Wnioskodawczynie nie ma prawa do podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z tego tytułu. Wyrok ten korzysta z powagi rzeczy osądzonej, co oznacza, że w niniejszym postępowaniu nie jest możliwe wykazywanie istnienia tego tytułu ubezpieczeń. Tym samym wnioskodawczynie nie posiada innego tytułu ubezpieczenia i podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 oddalił apelację wnioskodawczynie, jako nieuzasadnioną.